

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1968

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΑΧΟΥ
223

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 573

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περί κωδώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Δημοκρατίας τῆς Κύπρου συμβάσεως, περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τῆς ἀποτροπῆς τῆς φοροδιαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους εἰσοδήματος.

Μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Δημοκρατίας τῆς Κύπρου περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τῆς ἀποτροπῆς τῆς φοροδιαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους εἰσοδήματος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας τῆς Κύπρου, ἐπιθυμοῦσαι τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τῆς φοροδιαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους εἰσοδήματος, συνεφώνησαν ὅπως συνάψωσι τὴν ἀκόλουθον σύμβασιν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὤρισαν ὡς πληρεξουσίου των:

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν Νόμου ἡ ὑπογραφείσα ἐν Ἀθήναις τὴν 30ὴν Μαρτίου 1968 σύμβασις μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Δημοκρατίας τῆς Κύπρου, ἀποσκοπούσα εἰς τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ἀποτροπὴν τῆς φοροδιαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους εἰσοδήματος, ἔχουσα ὡς κατωτέρω:

Ὁ παρῶν Νόμος θέλει ἰσχύσει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1968

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΪΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'
ΔΗΜ. ΠΑΤΙΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΔΕΣ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΙΟΥΛ. Μ. ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ, ΝΙΚ. ΣΙΩΡΗΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΝΑ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος
τὴν Α.Ε. τὸν Κύριον Παναγιώτην Πιπινέλην, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας τῆς Κύπρου
τὴν Α.Ε. τὸν Κύριον Νικόλαον Κρανιδιώτην, Πρεσβευτὴν τῆς Δημοκρατίας τῆς Κύπρου.

Οἱ ἐν λόγῳ πληρεξούσιοι ἐπίδειξαντες πρὸς ἀλλήλους τὰ πληρεξουσία των ἔγγραφα, εὐρεθέντα ἐν ἀπολύτῳ τάξει, συνεφώνησαν ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 1.

Ἡ παρούσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπὶ προσώπων κατοικούντων εἰς ἐν ἢ ἀμφοτέρω τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν φόρων εἰσοδήματος τῶν ἐπιβαλλομένων ἐπ' ὀνόματι ἐκάστου Συμβαλλομένου Κράτους ἢ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ὑποδιαιρέσεων ἢ τοπικῶν ἀρχῶν, ἀνεξαρτήτως τοῦ τρόπου καθ' ὃν οὗτοι ἐπιβάλλονται.

2. Ὡς φόροι εἰσοδήματος θεωροῦνται πάντες οἱ φόροι οἱ ἐπιβαλλόμενοι ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος ἢ ἐπὶ στοιχείων αὐτοῦ, συμπεριλαμβανομένων τῶν φόρων ἐπὶ τῶν κερδῶν ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως κινητῆς ἢ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, τῶν φόρων ἐπὶ τῶν συνολικῶν ποσῶν τῶν ἡμερομισθίων ἢ μισθῶν τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ ἐπιχειρήσεων, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν φόρων ἐπὶ τῆς ὑπερτιμῆσεως κεφαλαίου.

3. Οἱ φόροι ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ παρούσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται εἶναι εἰδικώτερον:

α) Προκειμένου περὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος:

I) Ὁ φόρος εἰσοδήματος ἐπὶ τῶν φυσικῶν προσώπων.

II) Ὁ φόρος εἰσοδήματος ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων.

III) Ἡ εἰσφορά ὑπὲρ τοῦ Ὄργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ πάντες οἱ λοιποὶ φόροι ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, οἱ πρόσθετοι φόροι ἢ λοιπαὶ εἰσφοραὶ, αἵτινες ἐπιβάλλονται ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καλούμενοι ἐφεξῆς «Ἑλληνικὸς φόρος».

6) Προκειμένου περὶ τῆς Δημοκρατίας τῆς Κύπρου:

Ο φόρος επί του εισοδήματος, καλούμενος έφεξις «Κυπριακός φόρος».

4. Η Σύμβασις εφαρμόζεται επίσης και επί παντός όμοιου φόρου ή ούσιωδώς παρομοίας φύσεως φόρων έπιβαλλομένων έπιπροσθέτως ή αντί των ύφισταμένων φόρων.

5. Είς τὸ τέλος έκάστου έτους αἱ άρμόδιαι άρχαι τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ύποχρεοῦνται όπου γνωστοποιώσι πρὸς άλλήλας οιασδήποτε μεταβολάς έπελθούσας είς τήν αντίστοιχον αὐτῶν φορολογικήν νομοθεσίαν.

Άρθρον 3.

1. Είς τήν παρούσαν Σύμβασιν, έκτός εάν άλλως άπαιτη ή έννοια του κειμένου:

α) Οί όροι «Συμβαλλόμενον Κράτος» και «τὸ έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος» σημαίνουν τὸ Βασιλειον τῆς Έλλάδος ή τήν Κύπρον, ως τὸ κείμενον όρίζει.

β) Ο όρος «πρόσωπον» περιλαμβάνει έν άτομον, μίαν εταιρείαν ή οιαδήποτε έτέραν ομάδα προσώπων μετά ή άνευ νομικής προσωπικότητας.

γ) Ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οιαδήποτε νομικόν πρόσωπον ή οιαδήποτε ομάδα προσώπων ή όποια από φορολογικής άπόψεως θεωρεῖται ως νομικόν πρόσωπον.

δ) Ο όρος «φόρος» σημαίνει Έλληνικός φόρος ή Κυπριακός φόρος, ως τὸ κείμενον όρίζει.

ε) Ο όρος «κάτοικος του Βασιλείου τῆς Έλλάδος» σημαίνει:

I. Οιαδήποτε εταιρείαν τῆς όποίας αἱ έργασίαι διευθύνονται και έλέγχονται έν Έλλάδι.

II. Οιαδήποτε έτερον πρόσωπον τὸ όποίον είναι κάτοικος Έλλάδος διά τούς σκοπούς του Έλληνικού φόρου και ούχι κάτοικος Κύπρου διά τούς σκοπούς του Κυπριακού φόρου.

στ) Ο όρος «κάτοικος τῆς Κύπρου» σημαίνει:

I. Οιαδήποτε εταιρείαν τῆς όποίας αἱ έργασίαι διευθύνονται και έλέγχονται έν Κύπρω.

II. Οιαδήποτε έτερον πρόσωπον τὸ όποίον είναι κάτοικος Κύπρου διά τούς σκοπούς του Κυπριακού φόρου και ούχι κάτοικος Έλλάδος διά τούς σκοπούς του Έλληνικού φόρου.

ζ) Οί όροι «κάτοικος του ένός Συμβαλλομένου Κράτους» και «κάτοικος του έτέρου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουν πρόσωπον τὸ όποίον είναι κάτοικος τῆς Έλλάδος ή πρόσωπον τὸ όποίον είναι κάτοικος τῆς Κύπρου, ως τὸ κείμενον όρίζει.

η) Οί όροι «έπιχειρήσις του ένός Συμβαλλομένου Κράτους» και «έπιχειρήσις του έτέρου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουν αντίστοιχώς έπιχειρήσιν διεξαγομένην υπό κατοίκου του ένός Συμβαλλομένου Κράτους και έπιχειρήσιν διεξαγομένην υπό κατοίκου του έτέρου Συμβαλλομένου Κράτους.

θ) Ο όρος «άρμόδιαι άρχαι» σημαίνει:

I. Διά τὸ Βασιλειον τῆς Έλλάδος τὸ Υπουργεῖον τῶν Οικονομικῶν.

II. Διά τήν Δημοκρατίαν τῆς Κύπρου ὁ Έφορος επί του Φόρου Εισοδήματος ή ὁ έξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος αὐτοῦ.

2. Όσάκις υπό άρθρου τινός τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλέπεται (μετά ή άνευ όρων) ότι εισόδημα κτώμενον υπό κατοίκου ένός τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν εκ πηγῶν έντός του έτέρου Συμβαλλομένου Κράτους φορολογείται μόνον είς τὸ πρῶτον μνημονευόμενον Κράτος ή δικαιούται είς μειωμένον φορολογικόν συντελεστήν είς τὸ έτερον Κράτος και συμφώνως πρὸς τήν έν ισχύϊ νομοθεσίαν του πρῶτου μνημονευόμενου Κράτους τὸ έν λόγω εισόδημα υπόκειται είς φόρον αναλόγως του ποσοῦ τούτου τὸ όποιον εμβάζεται ή λαμβάνεται είς τὸ Κράτος τούτο και ούχι αναλόγως του όλικου ποσοῦ τούτου, τότε ή εξαίρεσις ή ὁ μειωμένος φορολογικός συντελεστής είς τὸ έτερον Κράτος κατ' έφαρμογήν του άρθρου τούτου εφαρμόζεται μόνον επί του τμήματος εκείνου του εισοδήματος τὸ όποιον εμβάζεται ή λαμβάνεται είς τὸ πρῶτον μνημονευθέν Κράτος.

3. Όσον άφορᾷ τήν εφαρμογήν τῆς Συμβάσεως υπό ένός Συμβαλλομένου Κράτους, πᾶς όρος μή καθοριζόμενος κατά διάφορον τρόπον, θεωρεῖται, έκτός εάν άλλως τὸ κείμενον όρίζει, ως έχων τήν αὐτήν κατά τούς ισχύοντας Νόμους έν-

νοιαν είς τὸ έν λόγω Συμβαλλόμενον Κράτος, έν σχέσει με τούς φόρους τούς άποτελοῦντας τὸ αντίκειμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 4.

1. Διά τούς σκοπούς τῆς παρούσης Συμβάσεως ὁ όρος «μόνιμος έγκατάστασις» σημαίνει σταθεράν επαγγελματικήν έγκατάστασιν όπου αἱ έργασίαι τῆς έπιχειρήσεως διεξάγονται έν όλῳ ή έν μέρει.

2. Εἰδικώτερον, ὁ όρος «μόνιμος έγκατάστασις» περιλαμβάνει:

α) ἔδραν διοικήσεως,
β) ὑποκατάστημα,
γ) γραφεῖον,
δ) εργοστάσιον,
ε) εργαστήριον,
στ) ορυχείον, λατομείον ή άλλον τόπον εξορύξεως φυσικῶν πόρων,
ζ) εργοτάξιον ή κατασκευήν ή έργασίαν συναρμολογήσεως έγκαταστάσεων.

3. Ο όρος «μόνιμος έγκατάστασις» δέν θεωρεῖται ως περιλαμβάνει:

α) τήν χρῆσιν έγκαταστάσεων μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν έναποθηκέσεως, εκθέσεως ή παραδόσεως αγαθῶν ή έμπορευμάτων άνηκόντων είς τήν έπιχειρήσιν,

β) τήν διατήρησιν αποθέματος αγαθῶν ή έμπορευμάτων άνηκόντων είς τήν έπιχειρήσιν μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν έναποθηκέσεως, εκθέσεως ή παραδόσεως,

γ) τήν διατήρησιν αποθέματος αγαθῶν ή έμπορευμάτων άνηκόντων είς τήν έπιχειρήσιν μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν επεξεργασίας υπό έτέρας έπιχειρήσεως,

δ) τήν διατήρησιν σταθερᾶς επαγγελματικῆς έγκαταστάσεως μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν άγορᾶς αγαθῶν ή έμπορευμάτων ή συγκεντρώσεως πληροφοριῶν διά τήν έπιχειρήσιν,

ε) τήν διατήρησιν σταθερᾶς επαγγελματικῆς έγκαταστάσεως μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν διαφημίσεως, παροχής πληροφοριῶν, έπιστημονικῶν έρευνῶν ή αναλόγων ενεργειῶν αἱ όποιαί έχουν προπαρασκευαστικόν ή έπιβεβαιωτικόν χαρακτήρα διά τήν έπιχειρήσιν.

4. Πρόσωπον ενεργοῦν έντός ένός τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, διά λογαριασμὸν έπιχειρήσεως τινος του έτέρου Συμβαλλομένου Κράτους — πλην πράκτορος άνεξαρτήτου, ἐφ' οὔ εφαρμόζεται ή παράγραφος 5 — θεωρεῖται ως έχων μόνιμον έγκατάστασιν είς τὸ πρῶτον μνημονευθέν Κράτος, εάν έχη έξουσιοδότησιν και συνήδως ένασκή τχύτην έν τῷ έν λόγω Κράτει πρὸς συναψιν συμβάσεως ἐκ' ὀνόματι τῆς έπιχειρήσεως έκτός εάν ή δραστηριότης του περιορίζεται είς τήν άγοράν αγαθῶν ή έμπορευμάτων διά τήν έπιχειρήσιν.

5. Έπιχειρήσις ένός τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δέν θεωρεῖται ως έχουσα μόνιμον έγκατάστασιν είς τὸ έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος άπλῶς και μόνον επί τῷ λόγω ότι διεξάγει έργασίας είς τὸ έτερον τούτο Κράτος μέσω μεσίτου, γενικου παραγγελιοδόχου (αντιπροσώπου) επί προμηθειῶν ή οιαδήποτε άλλου πράκτορος άπολαύοντος άνεξαρτησίαν, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα ενεργοῦσιν έντός του συνήθους πλαισίου τῆς δραστηριότητός των.

6. Τὸ γεγονός ότι εταιρεία τις, οὔσα κάτοικος του ένός τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ελέγχει ή ελέγχεται υπό εταιρείας, κατοίκου του έτέρου Συμβαλλομένου Κράτους ή διεξάγει έργασίας έν τῷ έτέρῳ τούτῳ Κράτει (εἴτε διά μόνιμου έγκαταστάσεως εἴτε άλλῶς) δέν δύναται αὐτὸ και μόνον νά καταστήσῃ εκάτεραν τῶν εταιρειῶν μόνιμον έγκατάστασιν τῆς έτέρας.

7. Είς ἄς περιπτώσεις έπιχειρήσεως ένός τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν πωλεῖ είς τὸ έτερον Κράτος αγαθά κατασκευαζόμενα, συναρμολογούμενα, διασκευαζόμενα, συσκευαζόμενα ή διανεμόμενα είς τὸ έτερον τούτο Κράτος δι' έπιχειρήσεως τινος διά λογαριασμὸν ή τῆ έντολή τῆς πρώτης αναφερομένης έπιχειρήσεως και

α) εκάτερα έπιχειρήσις συμμετέχει άμέσως ή έμμέσως είς τήν διοίκησιν, έλεγχον ή κεφάλαιον τῆς έτέρας έπιχειρήσεως ή

β) τὰ ἴδια πρόσωπα συμμετέχουν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, ἔλεγχον ἢ κεφάλαιον ἀμφοτέρων τῶν ἐπιχειρήσεων, τότε διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ πρώτη ἀναφερομένη ἐπιχείρησις θὰ θεωρηθῆται ὅτι ἔχει μόνιμον ἐγκατάστασιν εἰς τὸ ἕτερον Κράτος καὶ ὅτι διεξάγει ἐμπόριον ἢ ἀσχολεῖται μὲ ἔργασίας εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος μὲσω τῆς μόνιμου ταύτης ἐγκαταστάσεως.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰσοδήματα ἐξ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας δύναται νὰ φορολογηθῆ εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος ὅπου εὐρίσκεται ἢ τοιαύτη ἰδιοκτησία.

2. Ὁ ὅρος «ἀκίνητος ἰδιοκτησία» καθορίζεται συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ἐν τῷ ὅποιῳ εὐρίσκεται ἢ ἐν λόγῳ ἰδιοκτησία. Ὁ ὅρος οὗτος περιλαμβάνει ἐν πάσῃ περιπτώσει παραρτήματα καὶ παρακολυθητάματα (ACCESSORY) τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, ζῶα κτηνοτροφίας καὶ ἐξοπλισμὸν χρησιμοποιοῦμενον εἰς τὴν γεωργίαν καὶ δασοκομίαν, δικαιώματα ἐφ' ὧν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς γενικῆς νομοθεσίας περὶ ἐγγείου ἰδιοκτησίας, ἐπικαρπίαν ἐπὶ ἀκινήτου περιουσίας καὶ δικαιώματα μεταβλητῶν ἢ παγίων καταβολῶν ἐναντι ἐπεξεργασίας ἢ δικαιωμάτων ἐπεξεργασίας μεταλλευτικῶν κοιτασμάτων ἢ πηγῶν ἢ ἄλλου φυσικοῦ πλοῦτου. Πλοῖα, σκάφη καὶ ἀεροσκάφη δὲν θεωροῦνται ὡς ἀκίνητος ἰδιοκτησία.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται ἐπὶ εἰσοδήματος προερχομένου ἐξ ἀμέσου χρήσεως, ἐξ ἐνοικιάσεως ἢ χρήσεως ὑφ' οἰανδήποτε ἑτέραν μορφήν τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 ἐφαρμόζονται ὡσαύτως ἐπὶ εἰσοδήματος ἐξ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας ἐπιχειρήσεως τινος καὶ ἐπὶ εἰσοδήματος ἐξ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας χρησιμοποιομένης διὰ τὴν παροχὴν ἐπαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Τὰ κέρδη ἐπιχειρήσεως ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν φορολογοῦνται μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἢ ἐπιχειρήσις διεξάγῃ ἐργασίαν ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει μὲσω μόνιμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως. Ἐὰν ἢ ἐπιχειρήσις διεξάγῃ ἐργασίας, ὡς ἀνωτέρω, τὰ κέρδη ταύτης δύναται νὰ φορολογηθοῦν ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ μέρος τούτων τὸ προερχόμενον ἐκ τῆς μόνιμου ταύτης ἐγκαταστάσεως.

2. Ἐὰν ἐπιχειρήσις ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν διεξάγῃ ἐργασίας ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει μὲσω μόνιμου ἐν αὐτῷ ἐγκαταστάσεως, θεωροῦνται εἰς ἕκαστον Κράτος ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν μόνιμον ἐγκατάστασιν, τὰ κέρδη ἅτινα ὑπολογίζεται αὐτὴ θὰ ἐπραγματοποιούντο ὑπ' αὐτῆς, ἐὰν αὐτὴ ἀπετέλῃ διάφορον καὶ ἀνεξάρτητον ἐπιχείρησιν, ἀσχολουμένην μὲ τὴν αὐτὴν ἢ παρομοίαν δραστηριότητα, ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἢ παρομοίας συνθήκας καὶ ἐνεργούσαν τελείως ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ μόνιμον ἐγκατάστασιν.

Ἐὰν αἱ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων φορολογικῶν ἀρχῶν πληροφορίες δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς διὰ νὰ καθορίσουν τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς μόνιμου ἐγκαταστάσεως, ἢ παρῶσα παράγραφος δὲν ἐπηρεάζει τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας ἐκατέρου Κράτους, ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς μόνιμου ἐγκαταστάσεως πρὸς καταβολὴν φόρου ἐπὶ ποσοῦ καθοριζομένου δι' ὑπολογισμοῦ διενεργουμένου ὑπὸ τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς τοῦ Κράτους τούτου. Νοεῖται ὅτι ὁ τοιοῦτος ὑπολογισμὸς θὰ διενεργῆται καθ' ἣν ἕκτασιν αἱ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς πληροφορίες ἐπιτρέπουν τοῦτο, συμφώνως πρὸς τὴν διατυπωμένην εἰς τὴν παράγραφον ταύτην ἀρχήν.

3. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν κερδῶν τῆς μόνιμου ἐγκαταστάσεως ἐκπίπτουνται τὰ ἔξοδα τὰ πραγματοποιούμενα διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς μόνιμου ἐγκαταστάσεως περιλαμβανομένων τῶν διοικητικῶν καὶ διαχειριστικῶν ἐν γένει ἐξόδων, οὕτω πραγματοποιούμενων, εἴτε ἐντὸς τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκεται ἢ μόνιμος ἐγκατάστασις ἢ ἀλλαχθῶ.

4. Ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρατοῦσαν εἰς ἐν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν συνήθειαν, τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς μόνιμου ἐγκαταστάσεως καθορίζονται διὰ καταμερισμοῦ τῶν συνολικῶν κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς τὰς διαφόρους αὐτῆς πηγὰς, αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 οὐδόλως ἐμποδίζουσι τὸ Συμβαλλόμενον τοῦτο Κράτος ἀπὸ τοῦ νὰ καθορίσῃ τὰ φορολογητέα κέρδη διὰ τοιοῦτου καταμερισμοῦ, ὡς εἰδίσται. ἐν τούτοις, ἢ χρησιμοποιοῦμένη μέθοδος καταμερισμοῦ δέον νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι συμφώνον πρὸς τὰς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ καθοριζόμενας ἀρχάς.

5. Οὐδὲν κέρδος θεωρεῖται ὅτι ἀνήκει εἰς μόνιμον ἐγκατάστασιν λόγω ἀπλῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τῆς μόνιμου ταύτης ἐγκαταστάσεως ἀγαθῶν ἢ ἐμπορευμάτων διὰ τὴν ἐπιχείρησιν.

6. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν προηγουμένων παραγράφων, τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς μόνιμου ἐγκαταστάσεως καθορίζονται διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου κατ' ἔτος, ἐκτὸς ἐὰν ὑφίστανται βάσιμοι καὶ ἐπαρκεῖς λόγοι διὰ νὰ γίνῃ τὸ ἀντίθετον.

7. Εἰς ἃς περιπτώσεις εἰς τὰ κέρδη περιλαμβάνονται κατηγορίαι εἰσοδήματος περὶ τῶν ὁποίων γίνεται μνεῖα ἰδιατέρως εἰς ἕτερα ἄρθρα τῆς παρούσης Συμβάσεως, τότε αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων ἐκείνων δὲν ἐπηρεάζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 7.

1. Κέρδη προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων εἰς διεθνή ἐπικοινωνίαν δὲν φορολογοῦνται εἰ μὴ ἐντὸς τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εἶναι νηολογημένα τὰ πλοῖα ταῦτα ἢ παρὰ τοῦ ὁποίου ἐφωδιασθήσαν τοὺς τίτλους ἐθνικότητός τῶν.

2. Κέρδη προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀεροσκαφῶν εἰς διεθνή ἐπικοινωνίαν, δὲν φορολογοῦνται εἰ μὴ ἐντὸς τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εὐρίσκεται ἢ ἔδρα τῆς πραγματικῆς διευθύνσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως.

Κατὰ συνέπειαν, ἢ συντελεσθεῖσα διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἀπὸ 16.11.1950 διακοινώσεων, συμφωνία μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἡνωμένου Βασιλείου, ἀφορώσα εἰς τὴν ἀλλαγὴν τῶν κερδῶν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀεροσκαφῶν, εἰς ἃς διακοινώσεις συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ Κύπρος, δὲν θὰ ἐφαρμόζεται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐάν:

α) Ἐπιχειρήσις ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν μετῆξι ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, τὸν ἔλεγχον ἢ τὸ κεφάλαιον ἐπιχειρήσεως τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους ἢ

β) Τὰ αὐτὰ πρόσωπα συμμετέχουν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, τὸν ἔλεγχον ἢ τὸ κεφάλαιον ἐπιχειρήσεως ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ ἐπιχειρήσεως τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, καὶ εἰς ἑκάτερον τῶν περιπτώσεων τίθενται ἢ ἐπιβάλλονται μεταξὺ τῶν δύο ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἢ οἰκονομικὰς τῶν σχέσεις ὅροι διάφοροι ἐκείνων οἵτινες θὰ ἐτίθεντο μεταξὺ ἀνεξαρτήτων ἐπιχειρήσεων, τότε οἰανδήποτε κέρδη τὰ ὅποια, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον οἱ ὅροι οὗτοι, θὰ ἐπραγματοποιούντο ὑπὸ μιᾶς ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων, ἀλλὰ, λόγω τῶν ὄρων τούτων δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, δύναται νὰ περιληφθοῦν εἰς τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκείνης καὶ νὰ φορολογηθοῦν ἀναλόγως.

2. Ἐὰν αἱ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων φορολογικῶν ἀρχῶν πληροφορίες δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς διὰ νὰ καθορίσουν, διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρρ. 1 τοῦ ἄρθρου τούτου, τὰ κέρδη ἅτινα θὰ ἔδει νὰ εἶχον προκύψει εἰς μίαν ἐπιχείρησιν, ἢ παρῶσα παράγραφος δὲν ἐπηρεάζει τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νομοθεσίας ἐκατέρου Κράτους, ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης πρὸς καταβολὴν φόρου ἐπὶ ποσοῦ καθοριζομένου δι' ὑπολογισμοῦ διενεργουμένου ὑπὸ τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς τοῦ Κράτους τούτου. Νοεῖται ὅτι ὁ τοιοῦτος ὑπολογισμὸς θὰ διενεργῆται καθ' ἣν ἕκτασιν αἱ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς πληροφορίες ἐπιτρέπουν τοῦτο, συμφώνως πρὸς τὴν διατυπωμένην εἰς τὴν παράγραφον ταύτην ἀρχήν.

*Άρθρον 9.

11. Μερισίματα καταβαλλόμενα υπό εταιρείας κατοίκου ενός τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν εἰς κάτοικον τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους δύνανται νὰ φορολογηθοῦν εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Ἐν τούτοις, τοιαῦτα μερίσματα δύνανται νὰ φορολογηθοῦν ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ εἶναι κάτοικος ἢ καταβάλλουσα τὰ μερίσματα εταιρεία, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους τούτου, ἀλλὰ ὁ οὕτως ἐπιβαλλόμενος φορολογικὸς συντελεστὴς δέον νὰ μὴ υπερβαίνει τὸ 25ο) ο τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν μερισμάτων.

Ἡ παρούσα παράγραφος δὲν ἐπηρεάζει τὴν φορολογίαν τῆς εταιρείας ἐν σχέσει πρὸς τὰ κέρδη ἐξ ὧν καταβάλλονται τὰ μερίσματα.

3. Ὁ ὅρος «μερίσματα» ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ σημαίνει εἰσόδημα ἐκ μετοχῶν, ἐκ μετοχῶν «ἐπικαρπίας» ἢ δικαιωμάτων «ἐπικαρπίας», ἐκ μετοχῶν μεταλλείων, ἐξ ἰδρυτικῶν τίτλων ἢ ἐκ λοιπῶν δικαιωμάτων, ἐκτὸς χρεῶν ἢ ἀπαιτήσεων, ἅτινα παρέχουν δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη, ὡς καὶ εἰσόδημα ἐξ ἐτέρων ἐταιρικῶν δικαιωμάτων ἐξομοιούμενων, δυνάμει τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους τοῦ ὁποίου τυγχάνει κάτοικος ἢ ἐνεργοῦσα τὴν διανομὴν εταιρεία, πρὸς τὸ ἐκ μετοχῶν εἰσόδημα.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται ἐὰν ὁ δικαιούχος τῶν μερισμάτων, ὧν κάτοικος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, διατηρῆ ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει, τοῦ ὁποίου ἢ καταβάλλουσα τὰ μερίσματα εταιρεία εἶναι κάτοικος, μόνιμον ἐγκατάστασιν μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ κάτοχος τῶν μετοχῶν, δυνάμει τῶν ὁποίων καταβάλλονται τὰ μερίσματα, συνδέεται στενῶς. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6.

5. Ἐὰν εταιρεία, τυγχάνουσα κάτοικος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, πραγματοποιῆ κέρδη ἢ εἰσόδημα ἐκ τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλῃ φόρον ἐπὶ τῶν μερισμάτων ἵτινα καταβάλλονται ὑπὸ τῆς εταιρείας εἰς πρόσωπα μὴ κατοικοῦντα ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει ἢ νὰ ὑπαγάγῃ τὰ ἀδιανέμητα κέρδη τῆς εταιρείας εἰς φόρον ἐπὶ τῶν ἀδιανεμήτων κερδῶν, ἀκόμη καὶ ἐὰν τὰ καταβαλλόμενα μερίσματα ἢ τὰ ἀδιανεμητα κέρδη συνιστοῦν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κέρδη ἢ εἰσόδημα προκύπτοντα ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει.

*Άρθρον 10.

1. Τόκοι προκύπτοντες εἰς ἐν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ καταβαλλόμενοι εἰς κάτοικον τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους δύνανται νὰ φορολογηθοῦν εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Ἐν τούτοις, τοιοῦτοι τόκοι δύνανται νὰ φορολογηθοῦν ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἐν τῷ ὁποίῳ οὗτοι προκύπτουσι, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τοῦ Κράτους τούτου, ἀλλὰ ὁ οὕτως ἐπιβαλλόμενος φορολογικὸς συντελεστὴς δὲν θὰ υπερβαίνει τὸ 10ο) ο τοῦ ποσοῦ τῶν τόκων.

Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ καθορίσουν δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας τὰς προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς τοῦ περιορισμοῦ τούτου.

3. Ὁ ὅρος «τόκοι», ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ σημαίνει εἰσόδημα ἐκ κρατικῶν χρεωγράφων, ὁμολογιῶν ἢ χρεωστικῶν τίτλων, ἀνεξαρτήτως ἐὰν οὗτοι ἐξασφαλίζονται ἢ οὐ δι' ὑποθήκης καὶ ἀνεξαρτήτως ἐὰν παρέχουν ἢ μὴ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς κέρδη, ἀπαιτήσεις ἐξ ὀφειλῶν οἰασδήποτε φύσεως ὡς ἐπίσης καὶ πᾶν ἕτερον εἰσόδημα ἐξομοιούμενον, συμφώνως πρὸς τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους, ἐν τῷ ὁποίῳ προκύπτει τὸ εἰσόδημα, πρὸς εἰσόδημα ἐκ δανεισθέντων χρημάτων.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1. καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται ὡσάντις ὁ δικαιούχος τῶν τόκων, ὧν κάτοικος τοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, διατηρεῖ ἐν τῷ ἐτέρῳ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἐν τῷ ὁποίῳ προκύπτει ὁ τόκος, μόνιμον ἐγκατάστασιν μετὰ τῆς ὁποίας ἢ ἀπαιτήσεως ἐξ ὀφειλῆς, ἐξ ἧς προκύπτει ὁ τόκος, συνδέεται στενῶς. Εἰς

τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6.

5. Τόκοι θεωροῦνται προκύπτοντες εἰς ἐν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐὰν ὁ καταβάλλων εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος, πολιτικὴ ὑποδιείρεσις, τοπικὴ ἀρχὴ ἢ κάτοικος τοῦ Κράτους τούτου. Ἐὰν ὅμως ὁ καταβάλλων τοὺς τόκους, ἀνεξαρτήτως ἐὰν οὗτος εἶναι ἢ οὐ κάτοικος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἔχη εἰς ἐν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν μόνιμον ἐγκατάστασιν διὰ τὴν ὁποίαν συνήφθη ἢ ὀφειλῆ καὶ ἐξ ἧς καταβάλλονται οἱ τόκοι, οἱ τόκοι δὲ οὗτοι βαρύνουν τὴν μόνιμον ταύτην ἐγκατάστασιν, τότε οἱ ἐν λόγῳ τόκοι θεωροῦνται προκύπτοντες εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς ὃ εὐρίσκειται ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις.

6. Ἐὰν, λόγῳ ειδικῆς σχέσεως μεταξὺ καταβάλλοντος καὶ δικαιούχου ἢ μεταξὺ ἀμφοτέρων τούτων καὶ ἄλλου τινὸς προσώπου, τὸ ποσὸν τῶν καταβαλλομένων τόκων τῶν ἀφορώντων τὴν ἐξ ὀφειλῆς ἀπαιτήσιν, διὰ τὴν ὁποίαν καταβάλλονται, υπερβαίνει τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ συνέφωνητὸ μεταξὺ ὀφειλέτου καὶ δικαιούχου, ἐλλείψει τοιαύτης σχέσεως, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τοῦ τελευταίου μνημονευθέντος ποσοῦ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ υπερβάλλον μέρος τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ φορολογεῖται, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἐκάστου Συμβαλλομένου Κράτους, λαμβανομένων δεόντως ὑπ' ὄψιν τῶν λοιπῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

*Άρθρον 11.

1. Δικαιώματα προκύπτοντα ἐντὸς ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ καταβαλλόμενα εἰς κάτοικον τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους θὰ φορολογηθοῦν μόνον ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει.

2. Ὁ ὅρος «δικαιώματα», ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, σημαίνει πληρωμὰς πάσης φύσεως, γενομένης ἐναντι χρήσεως ἢ δικαιώματος χρήσεως συγγραφικῶν δικαιώματος φιλολογικῆς, καλλιτεχνικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς ἐργασίας, περιλαμβανομένων ταινιῶν προγραμμάτων τηλεόρασεως, εὔρεσιτεχνίας, ἐμπορικῶν σήματος, σχεδίου ἢ τύπου, μηχανικοῦ σχεδίου, μυστικοῦ τύπου ἢ διαδικασίας παραγωγῆς ἢ διὰ τὴν χρῆσιν ἢ δικαίωμα χρήσεως βιομηχανικοῦ, ἐμπορικοῦ ἢ ἐπιστημονικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἢ διὰ πληροφορίας ἀφορώσας βιομηχανικὴν, ἐμπορικὴν ἢ ἐπιστημονικὴν ἐμπειρίαν.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 δὲν θὰ ἐφαρμόζονται ἐὰν ὁ δικαιούχος τῶν δικαιωμάτων, ὧν κάτοικος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, διατηρῆ ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει, ἐν τῷ ὁποίῳ προκύπτουν τὰ δικαιώματα, μόνιμον ἐγκατάστασιν μετὰ τῆς ὁποίας τὸ δικαίωμα ἢ ἡ ιδιοκτησία ἐξ ἧς πηγάζουσι ταῦτα, συνδέεται στενῶς. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6.

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν λόγῳ ειδικῆς σχέσεως μεταξὺ καταβάλλοντος καὶ λαμβάνοντος ἢ μεταξὺ ἀμφοτέρων τούτων καὶ ἄλλου τινὸς προσώπου, τὸ ποσὸν τῶν καταβαλλομένων δικαιωμάτων, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς χρήσεως τοῦ δικαιώματος ἢ τῶν πληροφοριῶν διὰ τὰς ὁποίας καταβάλλονται, υπερβαίνει τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἤθελε συμφωνηθῆ μεταξὺ καταβάλλοντος καὶ λαμβάνοντος ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἢ ἐν λόγῳ σχέσεως, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τοῦ τελευταίου μνημονευθέντος ποσοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, τὸ υπερβάλλον μέρος τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ θὰ φορολογηθῆ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἐκάστου Συμβαλλομένου Κράτους λαμβανομένων δεόντως ὑπ' ὄψιν τῶν λοιπῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν θὰ ἔχουν ἐπιδρασίαν τινα ἐπὶ τοῦ δικαιώματος ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν πρὸς ἐπιβολὴν φόρου ὑπολογιζομένου ἐπὶ συντελεστῇ μέχρι 5ο) ο ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ οἰοῦσδήποτε εἶδους πληρωμῆς λαμβανομένης ὑπὸ κατοίκου τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους ἐναντι χρήσεως ἢ δικαιώματος χρήσεως κινηματογραφικῶν ταινιῶν (ἐκτὸς τῶν ταινιῶν τῶν προβαλλομένων εἰς τὴν τηλεόρασιν).

*Άρθρον 12.

1. Κέρδη ἐξ ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου ιδιοκτησίας, ὡς καθορίζεται ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 5, δύνανται νὰ

φορολογηθῶν εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἢ ἐν λόγῳ ἰδιοκτησίας.

2. Κέρδη ἐξ ἀπαλλοτριώσεως κινητῆς ἰδιοκτησίας αποτελούσης τμήμα τῆς επαγγελματικῆς περιουσίας μονίμου ἐγκαταστάσεως τῆν ὁποίαν ἢ ἐπιχειρήσεις ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν διατηρεῖ ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἢ ἐκ κινητῆς ἰδιοκτησίας ἀνηκούσης εἰς σταθερὰν βάση τῆν ὁποίαν κάτοικος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν διαθέτει εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος πρὸς τὸν σκοπὸν παροχῆς επαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν κερδῶν ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῆς τοιαύτης μονίμου ἐγκαταστάσεως (μόνης ἢ ὁμοῦ μετὰ τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως ἢ τῆς τοιαύτης σταθερᾶς βάσεως, δύναται νὰ φορολογηθῶν ἐν τῷ ἐτέρῳ Κράτει.

Ἐν τούτοις, κέρδη ἐξ ἀπαλλοτριώσεως πλοίων καὶ αεροσκαφῶν ἐκτελούντων διεθνεῖς μεταφορὰς καὶ ἐκ κινητῆς ἰδιοκτησίας ἣτις συνδέεται μετὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ἐν λόγῳ πλοίων καὶ αεροσκαφῶν φορολογούνται μόνον εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος, εἰς τὸ ὁποῖον τὰ κέρδη ἐκ τῶν προαναφερθέντων πλοίων καὶ αεροσκαφῶν φορολογούνται, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

3. Κέρδη ἐξ ἀπαλλοτριώσεως οἰασδήποτε περιουσίας πλὴν τῆς μνημονευομένης εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 θὰ φορολογηθῶν μόνον εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος τοῦ ὁποῖου ὁ ἀπαλλοτριῶν ἰδιοκτήτης τυγχάνει κάτοικος.

Ἄρθρον 13.

1. Εἰσόδημα κτώμενον ὑπὸ κατοικοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἔναντι επαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν ἢ ἐτέρας ἀνεξαρτήτου δραστηριότητος παρομοίας φύσεως θὰ φορολογηθῶν μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ ἐκτὸς ἐὰν οὗτος διαθέτῃ σταθερὰν βάση ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀσκήσεως τῆς δραστηριότητός του. Ἐὰν οὗτος διατηρῇ τοιαύτην σταθερὰν βάση, τὸ εἰσόδημα δύναται νὰ φορολογηθῶν ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει, ἀλλὰ μόνον καθ' ὃ μέρος τοῦτο πρόβρχειται ἐκ τῆς σταθερᾶς ταύτης βάσεως.

2. Ὁ ὅρος «επαγγελματικαὶ ὑπηρεσίαι» συμπεριλαμβάνει εἰδικώτερον ἀνεξαρτήτους ἐπιστημονικάς, φιλολογικάς, καλλιτεχνικάς, ἐκπαιδευτικάς ἢ διδακτικάς δραστηριότητας, ὡς ἐπίσης ἀνεξαρτήτους δραστηριότητας ἰατρῶν, δικηγόρων, μηχανικῶν, ἀρχιτεκτόνων, ὀδοντιάτρων καὶ λογιστῶν.

Ἄρθρον 14.

1. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 15, 17 καὶ 18, μισθοί, ἡμερομίσθια καὶ ἄλλαι παρομοίας φύσεως ἀμοιβαὶ κτώμεναι ὑπὸ κατοικοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἔναντι ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως θὰ φορολογηθῶν μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐμμίσθος ἀπασχολήσῃ ἀσκήτῃ ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει. Ἐὰν ἡ ἐμμίσθος ἀπασχολήσῃ ἀσκήτῃ οὕτω, ἢ ἐξ αὐτῆς κτωμένη ἀμοιβὴ δύναται νὰ φορολογηθῶν ἐν τῷ ἐτέρῳ Κράτει.

2. Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 ἀποζημιώσεις κτωμένη ὑπὸ κατοικοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, ἔναντι ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως ἀσκουμένης ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει θὰ φορολογηθῶν μόνον εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθέν Κράτος ἐάν:

α) ὁ λαμβάνων εὐρίσκεται εἰς τὸ ἕτερον Κράτος διὰ χρονικὴν περίοδον ἢ περιόδους μὴ ὑπερβαίνουσας συνολικῶς τὰς 183 ἡμέρας κατὰ τὸ οἰκείον φορολογικὸν ἔτος, καὶ

β) ἡ ἀποζημίωσις καταβάλλεται ὑπὸ ἢ διὰ λογαριασμὸν ἐργοδότη ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι κάτοικος τοῦ ἐτέρου Κρατοῦ, καὶ

γ) ἡ ἀποζημίωσις νὰ μὴ βαρύνῃ τὴν μόνιμον ἐγκατάστασιν ἢ τὴν σταθερὰν βάση, τὴν ὁποίαν ὁ ἐργοδότης διατηρεῖ ἐν τῷ ἐτέρῳ Κράτει.

3. Ἀνεξαρτήτως τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀποζημιώσεις ἔναντι ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως παρεχομένης ἐπὶ πλοίου ἢ αεροσκαφῶς εἰς διεθνεῖς μεταφορὰς, δύναται νὰ φορολογηθῶν εἰς τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον τὰ κέρδη ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πλοίου ἢ

τοῦ αεροσκαφῶς φορολογηθῶνται, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 15.

Ἀμοιβαὶ διευθυντῶν καὶ παρόμοιαι πληρωμαὶ κτώμεναι ὑπὸ κατοικοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του, ὡς μέλους Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἑταιρείας, ἣτις εἶναι κάτοικος τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κρατοῦ, δύναται νὰ φορολογηθῶν ἐν τῷ ἐτέρῳ τούτῳ Κράτει.

Ἄρθρον 16.

Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 13 καὶ 14 εἰσόδημα κτώμενον ὑπὸ προσώπων παρεχόντων ὑπηρεσίας δημοσίας ψυχαγωγίας, ὡς καλλιτεχνῶν θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ἢ τηλεοράσεως καὶ ὑπὸ μουσικῶν καὶ ἀθλητῶν ἐκ τῆς προσωπικῆς αὐτῶν δραστηριότητος δύναται νὰ φορολογηθῶν ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ Κράτει ὅπου διεξάγεται ἡ τοιαύτη δραστηριότης.

Ἄρθρον 17.

Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 18, συντάξεις καὶ ἄλλαι παρομοίας φύσεως ἀποζημιώσεις καταβάλλομεναι εἰς κάτοικον ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἔναντι προσφερθείσης ἐμμίσθου ὑπηρεσίας θὰ φορολογηθῶν μόνον ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

Ἄρθρον 18.

1. Ἀμοιβαὶ, συμπεριλαμβανομένων συντάξεων, καταβάλλομεναι ὑπὸ τινος Συμβαλλομένου Κρατοῦ εἰς οἰονδήποτε ἄτομον ἔναντι ὑπηρεσιῶν παρασχεθεισῶν εἰς τὸ Κράτος τοῦτο κατὰ τὴν ἀσκήσιν λειτουργήματος Κυβερνητικοῦ χαρακτήρος, φορολογηθῶν μόνον εἰς τὸ Κράτος τοῦτο, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ἄτομον εἶναι ὑπήκοος τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κρατοῦ, χωρὶς νὰ εἶναι ἐπίσης ὑπήκοος τοῦ πρώτου μνημονευομένου Κρατοῦ.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1, δὲν θὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἀμοιβῶν ἢ συντάξεων, δι' ὑπηρεσίας ἐχούσας σχέσιν μετὰ ἐμπόριον ἢ ἐργασίας ἀσκουμένης ὑπὸ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ τῶν πρὸς τοῦτο ἐξομοιουμένων Ὄργανισμῶν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 14, 15 καὶ 17 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 19.

1. Ἀποζημιώσεις τὴν ὁποίαν ἄτομον ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν λαμβάνει ἐκ τῆς ἀναλήψεως μελέτης ἢ ἐρεῦνης ἀνωτέρας βαθμίδος ἢ διὰ διδασκαλίαν κατὰ τὸ διάστημα προσωρινῆς διαμονῆς μὴ ὑπερβαίνουσας τὰ δύο ἔτη, εἰς Πανεπιστήμιον, Ἰνστιτούτον Ἑρευνῶν, Σχολεῖον, Κολλέγιον ἢ ἕτερον παρόμοιον ἴδρυμα εἰς τὸ ἕτερον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δὲν θὰ φορολογηθῶν εἰς τὸ Κράτος τοῦτο.

2. Χρηματικὰ ποσά, τὰ ὁποῖα λαμβάνει διὰ τὴν συντήρησιν, ἐκπαίδευσιν ἢ ἐξάσκησιν τοῦ σπουδαστῆς ἢ μαθητευόμενος εἰς ἐπάγγελμα, ὁ ὁποῖος εἶναι ἢ ἦτο κάτοικος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ ὁ ὁποῖος παραμένει ἐν τῷ ἐτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἢ ἐξάσκησέως του, δὲν θὰ φορολογηθῶν εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, ἐφ' ὅσον τὰ ποσὰ ταῦτα καταβάλλονται εἰς αὐτὸν ἐκ πηγῶν εὐρισκομένων ἐκτὸς τοῦ ἐτέρου τούτου Συμβαλλομένου Κρατοῦ.

3. Ἀποζημιώσεις τὴν ὁποίαν σπουδαστῆς ἢ μαθητευόμενος εἰς ἐπάγγελμα, ὁ ὁποῖος εἶναι ἢ ἦτο κάτοικος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, κτᾶται ἐξ ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως παρεχομένης ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος διὰ σκοποῦς πρακτικῆς ἐξασκήσεώς του, διὰ περίοδον ἢ περιόδους μὴ ὑπερβαίνουσας ἐν συνόλῳ τὰς 183 ἡμέρας κατὰ τὸ οἰκείον φορολογικὸν ἔτος, δὲν θὰ φορολογηθῶν εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

Ἄρθρον 20.

Εἰσόδημα προσεχόμενον ἐκ πηγῶν ἐντὸς τοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ κτώμενον ὑπὸ κατοικοῦ τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κρατοῦ μὴ ἀναφερόμενον ρητῶς εἰς τὰ

προηγούμενα άρθρα τῆς παρούσης Συμβάσεως, δὲ φορολογῆται μόνον εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

* Ἀρθρον 21.

1. Οἱ νόμοι τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ συνεχίσουν νὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος τοῦ προκύπτοντος εἰς ἑκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐκτὸς ἀντιθέτου ρητῆς προβλέψεως ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει. Ὅσῳκις εἰσόδημά τι φορολογεῖται εἰς ἀμφοτέρω τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη, ἢ ἀποφυγῆ τῆς διπλῆς φορολογίας θὰ ἐπιτυγχάνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν κατωτέρω παραγράφων τοῦ ἁρθρου τούτου.

2. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς Ἑλληνικῆς φορολογικῆς νομοθεσίας ἐν σχέσει μὲ τὴν παρεχομένην ἐκπτώσιν ὑπὸ μορφήν πιστώσεως ἔναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου, τοῦ καταβλητέου εἰς ἐδάφη ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος φόρου, ὁ Κυπριακὸς φόρος ὁ καταβλητέος συμφώνως πρὸς τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν τῆς Κύπρου, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως διὰ παρακρητῆσεως, ἐν σχέσει πρὸς εἰσόδημα προερχόμενον ἐκ πηγῶν ἐντὸς τῆς Κύπρου, θὰ παρέχεται ὡς πίστωσης ἔναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου τοῦ καταβλητέου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τούτου. Ἐὰν τὸ εἰσόδημα τούτο εἶναι σύνηδες μέρημα καταβαλλόμενον ὑπὸ ἑταιρείας κατοικοῦ Κύπρου, ἢ πίστωσης θὰ λαμβάνη ὑπ' ὄψιν (πλέον τοῦ Κυπριακοῦ φόρου ἐν σχέσει μὲ τὸ μέρος) τὸν Κυπριακὸν φόρον τὸν καταβλητέον ὑπὸ τῆς ἑταιρείας ἐν σχέσει μὲ τὰ κέρδη τῆς, καί, ἐὰν τοῦτο εἶναι μέρος καταβαλλόμενον εἰς προνομιοῦχος μετοχὰς ἀντιπροσωπεύοντος ἀμφοτέρω, ἤτοι μέρος εἰς σταθερὸν συντελεστήν, εἰς τὸν ὅποιον δικαιοῦνται αἱ μετοχαὶ καὶ πρόσθετον συμμετοχὴν εἰς τὰ κέρδη, ὁ Κυπριακὸς φόρος, οὕτω καταβλητέος ὑπὸ τῆς ἑταιρείας, θὰ λαμβάνηται ὁμοίως ὑπ' ὄψιν καθ' ὃ μέρος τὸ μέρος ὑπερβαίνει τὸν σταθερὸν τοῦτον συντελεστήν.

3. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παραγράφου 2, ὁ ὅρος καταβλητέος («Κυπριακὸς φόρος») θεωρεῖται ὅτι περιλαμβάνει:

α) Τὸν Κυπριακὸν φόρον ὅστις θὰ ἔδει νὰ κατεβάλλετο ἐπὶ οἰωνδήποτε κερδῶν ἢ τόκων, ἀπαλλασσομένων ἢ ἐξαιρουμένων τοῦ Κυπριακοῦ φόρου λόγῳ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων.

β) Τὸν Κυπριακὸν φόρον ὅστις θὰ ἔδει νὰ παρεκρατεῖτο ἐξ οἰωνδήποτε μερισμάτων καταβαλλομένων ἐκ κερδῶν ἀπαλλασσομένων ἢ ἐξαιρουμένων τοῦ Κυπριακοῦ φόρου λόγῳ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων.

4. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας τῆς Κύπρου, ἐν σχέσει μὲ τὴν παρεχομένην ἐκπτώσιν ὑπὸ μορφήν πιστώσεως ἔναντι τοῦ Κυπριακοῦ φόρου τοῦ καταβλητέου εἰς ἐδάφη ἐκτὸς τῆς Κύπρου φόρου, ὁ Ἑλληνικὸς φόρος ὁ καταβλητέος συμφώνως πρὸς τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως διὰ παρακρητῆσεως, ἐν σχέσει πρὸς εἰσόδημα προερχόμενον ἐκ πηγῶν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, θὰ παρέχεται ὡς πίστωσης, ἔναντι τοῦ Κυπριακοῦ φόρου τοῦ καταβλητέου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τούτου.

Ἐὰν τὸ τοιοῦτον εἰσόδημα εἶναι σύνηδες μέρημα καταβαλλόμενον ὑπὸ ἑταιρείας κατοικοῦ Ἑλλάδος, ἢ πίστωσης θὰ λαμβάνη ὑπ' ὄψιν (πλέον τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου ἐν σχέσει μὲ τὸ μέρος) τὸν Ἑλληνικὸν φόρον τὸν καταβλητέον ὑπὸ τῆς ἑταιρείας ἐν σχέσει μὲ τὰ κέρδη τῆς, ἐὰν τοῦτο εἶναι μέρος καταβαλλόμενον εἰς προνομιοῦχος μετοχὰς ἀντιπροσωπεύοντος ἀμφοτέρω, ἤτοι μέρος εἰς σταθερὸν συντελεστήν, εἰς τὸν ὅποιον δικαιοῦνται αἱ μετοχαὶ καὶ πρόσθετον συμμετοχὴν εἰς τὰ κέρδη, ὁ Ἑλληνικὸς φόρος, οὕτω καταβλητέος ὑπὸ τῆς ἑταιρείας, θὰ λαμβάνηται ὁμοίως ὑπ' ὄψιν καθ' ὃ μέρος τὸ μέρος ὑπερβαίνει τὸν σταθερὸν τοῦτον συντελεστήν.

5. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παραγράφου 4 ὁ ὅρος «καταβλητέος Ἑλληνικὸς φόρος» θεωρεῖται ὅτι περιλαμβάνει:

α) Τὸν Ἑλληνικὸν φόρον ὅστις θὰ ἔδει νὰ κατεβάλλετο ἐπὶ οἰωνδήποτε κερδῶν ἢ τόκων, ἀπαλλασσομένων ἢ ἐξαιρουμένων τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου λόγῳ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων.

β) Τὸν Ἑλληνικὸν φόρον ὅστις θὰ ἔδει νὰ παρεκρατεῖτο ἐξ οἰωνδήποτε μερισμάτων καταβαλλομένων ἐκ κερδῶν ἀπαλ-

λασσομένων ἢ ἐξαιρουμένων τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου λόγῳ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων.

6. Ἐὰν ἄτομον κάτοικος τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ φόρου καὶ κάτοικος ἐπίσης τῆς Κύπρου, διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Κυπριακοῦ φόρου, κτᾶται εἰσόδημα ἐκ πηγῶν εὐρισκομένων ἐκτὸς καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου, δύναται νὰ ἐπιβληθῆ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τούτου ὑπ' ἐκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν (συμφώνως πρὸς τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν τὴν ἰσχύουσαν ἐν τῷ Συμβαλλομένῳ τούτῳ Κράτει καὶ πρὸς οἰωνδήποτε ὑφισταμένην Σύμβασιν, περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος, μεταξὺ τοῦ Συμβαλλομένου τούτου Κράτους καὶ τοῦ ἐδάφους ἐκ τοῦ ὁποίου τὸ εἰσόδημα προέκυψεν) ἀλλὰ θὰ παρέχεται πίστωσης ἔναντι τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβαλλομένου ὑπ' ἐκάστου Συμβαλλομένου Κράτους — ἐπὶ τοῦ τμήματος ἐκείνου τοῦ εἰσοδήματος ὅπερ ὑπόκειται εἰς φόρον εἰς ἀμφοτέρω τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη — ἢ ὅποια πίστωσης φέρει τὴν ἰδίαν ἀναλογίαν πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τούτου (ὡς οὗτος περιορίζεται διὰ τῆς μειώσεως ὑπὸ οἰωνδήποτε ἐκπτώσεως χορηγούμενης ἐν σχέσει μὲ τὸν φόρον τὸν καταβλητέον εἰς τὴν χώραν ἐν τῇ ὁποίᾳ προέκυψεν τὸ εἰσόδημα) ἢ πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους (περιοριζομένου ὡς προελέχθη); οἰωνδήποτε τούτων εἶναι τὸ ὀλιγώτερον, ὡς τὸ πρότερον ποσὸν (πρὸ οἰωνδήποτε τοιαύτης μειώσεως) φέρει πρὸς τὰ ἄρθροισμα ἀμφοτέρων τῶν ποσῶν (πρὸ οἰωνδήποτε τοιαύτης μειώσεως).

7. Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος (ἁρθρου, κέρδη ἢ ἀμοιβὰι προκύπτουσαι ἐκ τῆς ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἢ ἐξ ἐμμίθου ἀπασχολήσεως εἰς ἐν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ θεωροῦνται εἰσόδημα προερχόμενον ἐκ πηγῶν ἐντὸς τοῦ Συμβαλλομένου τούτου Κράτους καὶ αἱ ὑπηρεσίαι ἀτόμου τινὸς αἱ παρεχόμεναι ἐν ὄλῳ ἢ κυρίως ἐπὶ πλοίου νηολογημένου εἰς ἐν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ ἐπὶ ἀεροσκάφους εὐρισκομένου ὑπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν κατοικοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, θὰ θεωροῦνται ὅτι παρέχονται ἐντὸς τοῦ Συμβαλλομένου τούτου Κράτους.

* Ἀρθρον 22.

1. Οἱ ὑπήκοοι ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δὲν θὰ ὑπόκεινται ἐν τῷ ἑτέρῳ Συμβαλλομένῳ Κράτει εἰς οἰωνδήποτε φορολογίαν ἢ οἰωνδήποτε σχετικὴν μεταχειρίσιν διάφορον ἢ ἐπαχθεστέραν τῆς φορολογίας καὶ τῆς σχετικῆς μεταχειρίσεως εἰς ἄς, ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας, ὑπόκεινται ἢ ἐνδέχεται νὰ ὑπαχθῶσιν οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους.

2. Ὁ ὅρος «ὑπήκοοι» σημαίνει:

α) Πάντα τὰ ἄτομα ἅτινα κέκτηνται τὴν ἐθνικότητα ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

β) Πάντα τὰ νομικὰ πρόσωπα, προσωπικὰς ἑταιρείας, ἢ ἄλλης μορφῆς ἐνώσεις προσώπων, ἀναγνωριζόμενα ὡς τοιαῦτα ὑπὸ τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας ἐκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

3. Ἡ φορολογία μονίμου ἐγκαταστάσεως ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Κράτος δὲν νὰ μὴ τυγχάνῃ ὀλιγώτερον εὐνοϊκῆ ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτῳ Κράτει ἀπὸ τὴν ἐπιβαλλομένην φορολογίαν ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους ἀσχολουμένων μὲ τὴν αὐτὴν δραστηριότητα.

Ἡ παρούσα διάταξις δὲν δύναται νὰ ἐρμηνευθῆ ὡς ὑποχρεώουσα τὸ συμβαλλόμενον Κράτος νὰ χορηγῆ εἰς κατοίκους τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους οἰωνδήποτε προσωπικὰς ἐκπτώσεις, ἀπαλλαγὰς καὶ μειώσεις φορολογικῆς φύσεως λόγῳ πολιτικῆς καταστάσεως ἢ οικογενειακῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας χορηγεῖ εἰς τοὺς ἰδικούς της κατοίκους.

4. Ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, τῶν ὁποίων τὸ κεφάλαιον ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἀνήκει ἢ ἐλέγχεται, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ὑπὸ ἐνὸς ἢ περισσοτέρων κατοίκων τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δὲν θὰ ὑποβάλλονται εἰς τὸ πρῶτον μνημονευθὲν Συμβαλλόμενον Κράτος εἰς οἰωνδήποτε φορολογίαν ἢ οἰωνδήποτε σχετικὴν μεταχειρίσιν διάφορον ἢ ἐπαχθεστέραν τῆς φορολογίας καὶ τῆς σχετικῆς μεταχειρίσεως εἰς ἄς ὑποβάλλονται ἢ ἐνδέχεται νὰ ὑποβληθῶσιν

άλλαι παράμοιαι επιχειρήσεις τοῦ ἐν λόγῳ πρώτου μνημονευθέντος Κράτους.

5. Ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁ ὅρος «φορολογία» σημαίνει τοὺς φόρους οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τῆς παρουσίας Συμβάσεως.

Ἄρθρον 23.

1. Ἐὰν κάτοικος ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θεωρῆται ὅτι αἱ ἐνέργειαι τοῦ ἐνὸς ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἔχουν ἢ θὰ ἔχουν δι' αὐτὸν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐπιβολὴν φορολογίας μὴ συναδούσης πρὸς τὴν παρούσαν Σύμβασιν, οὗτος, ἀνεξαρτήτως τῶν μέσων θεραπείας τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν νόμων τῶν ἐν λόγῳ Κρατῶν, δύναται νὰ θέσῃ τὴν περίπτωσίν του ὑπ' ὄψιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποίου τυγχάνει κάτοικος.

2. Ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ὀφείλει, ἐὰν ἡ ἀντίρρησης θεωρηθῆ ἴσχυος καὶ δὲν εἶναι εἰς θέσιν ἢ ἴδια νὰ δώσῃ τὴν κατάλληλον λύσιν, νὰ ἐπιλύσῃ τὴν περίπτωσιν δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας μετὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ ἐτέρου Συμβαλλομένου Κράτους πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποφυγῆς φορολογίας μὴ συναδούσης πρὸς τὴν Σύμβασιν.

3. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ὀφείλουν νὰ ἐπιλύσῃ δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας οἰασδήποτε δυσχερείας ἢ ἀμφιβολίας ἀνακυπτούσας ἐκ τῆς ἐρμηνείας ἢ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Συμβάσεως. Δύναται ἐπίσης νὰ συμβουλευώνται ἀλλήλας διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας εἰς περιπτώσεις μὴ προβλεπομένας ὑπὸ τῆς Συμβάσεως.

4. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ ἐπικοινωνοῦν μετὰ τῶν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπιτεύξεως συμφωνίας ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν προηγουμένων παραγράφων. Ἐὰν κριθῆ σκόπιμον νὰ λάβῃ χώραν προσωρικὴ ἀνταλλαγὴ γνωμῶν, δι' ἐπίτευξιν συμφωνίας, ἢ ἀνταλλαγὴ αὐτῆ δύναται νὰ πραγματοποιηθῆ μὲσω ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

Ἄρθρον 24.

1. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἀνταλλάσσουν σχετικὰς πληροφορίας ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρουσίας Συμβάσεως καὶ τῶν ἐσωτερικῶν νόμων τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν οἵτινες ἀναφέρονται εἰς φόρους ἀποτελοῦντας ἀντικείμενον τῆς παρουσίας Συμβάσεως καὶ καθ' ἣν ἔκτασιν ἢ φορολογία αὕτη συνάδει πρὸς τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Οἰαδήποτε πληροφορία οὕτως ἀνταλλασσομένη θὰ θεωρῆται ἀπόρρητος καὶ δὲν θὰ ἀποκαλύπτεται εἰς οἰαδήποτε πρόσωπα ἢ ἀρχὰς ἐτέρας πλὴν ἐκείνων αἵτινες εἶναι ἐπιφορτισμένοι μὲ τὴν βεβαίωσιν ἢ εἰσπραξιν τῶν φόρων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπιφορτισμένων μὲ τὸν δικαστικὸν προσδιορισμὸν τούτων καὶ οἵτινες φόροι ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τῆς Συμβάσεως.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν θὰ ἔχωσιν τὴν ἔννοιαν ἐπιβολῆς ἐπὶ ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν τῆς υποχρέωσης:

α) Νὰ ἐφαρμόξῃ διοικητικὰ μέτρα εὐρισκόμενα εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν διοικητικὴν πρακτικὴν αὐτοῦ ἢ τοῦ ἐτέρου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

β) Νὰ χορηγῆ στοιχεῖα τὰ ὅποια δὲν παρέχονται βάσει τῶν νόμων ἢ τῆς συνήθους διοικητικῆς διαδικασίας αὐτοῦ ἢ τοῦ ἐτέρου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν.

γ) Νὰ παρέχῃ πληροφορίας αἵτινες ἤθελον ἀποκαλύψει οἰονδήποτε συναλλακτικόν, ἐπιχειρηματικόν, βιομηχανικόν, ἐμπορικόν ἢ ἐπαγγελματικόν ἀπόρρητον ἢ ἐπαγγελματικὴν μέθοδον ἢ πληροφορίας, ἢ ἀποκάλυψιν τῶν ὁποίων θὰ ἦτο ἀντίθετος πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν (ORDRE PUBLIC).

Ἄρθρον 25.

Οὐδὲν ἐν τῇ παρουσίᾳ Συμβάσει θέλει ἐπιδράσει ἐπὶ τῶν φορολογικῶν προνομίων τῶν διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν ὑπαλλήλων οἵτινες διέπονται ὑπὸ τῶν γενικῶν κανόνων τοῦ διεθνούς δικαίου ἢ τῶν διατάξεων εἰδικῶν συμφωνιῶν.

Ἄρθρον 26.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ ἐπικυρωθῆ καὶ οἱ τίτλοι κυρώσεως θὰ ἀνταλλαγῶσιν εἰς Ἀθήνας τὸ ταχύτερον δυνατὸν.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς Συμβάσεως ἀρχεται ἅμα τῇ ἀνταλλαγῇ τῶν τίτλων κυρώσεως καὶ αἱ διατάξεις ταύτης θὰ ἐφαρμοσθοῦν ἐπὶ εἰσοδημάτων προκυψάντων κατὰ ἢ μετὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1967.

Ἄρθρον 27.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ μέχρις ὅτου καταγγελθῆ ὑπ' ἐνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν. Ἐκάτερον τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ καταγγείλῃ τὴν Σύμβασιν διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ κατόπιν ἐπιδόσεως εἰδοποιήσεως περὶ λήξεως ἰσχύος, τοῦλάχιστον ἕξ μῆνας πρὸ τοῦ τέλους οἰονδήποτε ἡμερολογιακοῦ ἔτους.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Σύμβασις παύει ἰσχύουσα διὰ τὰ εἰσοδήματα τὰ προκύπτοντα κατὰ ἢ μετὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ὅπερ ἔπεται τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπεδόθη ἢ εἰδοποιήσῃς λήξεως τῆς ἰσχύος.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις εἰς διπλοῦν σήμερον τὴν 30ὴν Μαρτίου τοῦ ἔτους 1968 εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει ἰσχύσει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος
ΠΑΝΑΓ. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τῆς Δημοκρατίας τῆς Κύπρου
ΝΙΚ. ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Από 1 Ιανουαρίου 1966 ή έτησια συνδρομή τής Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως, ή τιμή τών τμηματικώς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καί τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Εφημερίδι τής Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διά τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400	Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογουμένων τὰ ἐξῆς ποσά:
2. » » » Β'	»	350	
3. » » » Γ'	»	300	
4. » » » Δ'	»	500	
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300	
6. » » Παράρτημα	»	200	
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π. ...	»	750	
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200	
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.500	

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

1. Διά τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	20.—
2. » » » Β'	»	17,50
3. » » » Γ'	»	15.—
4. » » » Δ'	»	25.—
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15.—
6. » » Παράρτημα	»	10.—
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	37,50
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ...	»	10.—
9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	125.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρι 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς ἐδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ...	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων.	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἔγκρισως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπους ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν	»	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	5.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγματεύσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 143/67	Δραχ.	500
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 143/67	»	500

Β. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

II. Εἰς τὸ Δ' Τεύχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἱματικῶν ὑδάτων ...	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γενεῇ ὥριστη εἰς 5%.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὄνοματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ